

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: J. Š.

proti

žalovanému: Krajský úřad Moravskoslezského kraje
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 9. 2019 č. j. MSK 60761/2019, sp. zn. DSH/10901/2019/War, o dopravním přestupku,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 5. 9. 2019 č. j. MSK 60761/2019, sp. zn. DSH/10901/2019/War žalovaný Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy a chytrého regionu zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 3. 4. 2019

Shodu s prvopisem potvrzuje

sp. zn. S-SMO/825281/DSČ, č. j. SMO/215703/19/DSČ/Mich. Tímto rozhodnutím správního orgánu I. stupně byl žalobce uznán vinným z přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb. o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů („zákon o silničním provozu“), jehož se měl dopustit tím, že dne 27. 11. 2018 v době 8:50 do 9:05 hod v Ostravě – Moravské Ostravě na ulici Havlíčkovu nábř. u domu č. 1835/34 jako řidič motorového vozidla tovární značky Volvo, RZ X, v provozu na pozemních komunikacích jiným jednáním než je uvedeno pod písm. a) až j), nesplnil povinnost stanovenou v hlavě II zákona o silničním provozu, neboť se měl neřídit svislým dopravním značením IZ 8a – „Zóna s dopravním omezením“ – zóna zákazu stání s dodatkem „stání povoleno pouze na vyznačených parkovištích“ tím, že měl stát předmětným vozidlem v působnosti tohoto dopravního značení mimo vyznačená parkoviště. Po dobu skutku neměly být činěny úkony, jako je naložení, vyložení nákladu, nastoupení, vystoupení osob. Žalobce měl tímto jednáním porušit ust. § 4 písm. c) zákona o silničním provozu v návaznosti na přílohu č. 5 k vyhl. č. 294/2015 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích. Měl tak spáchat z nedbalosti přestupek v provozu na pozemních komunikacích podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, za který mu byla uložena podle ust. § 125c odst. 5 písm. g) téhož zákona pokuta ve výši 1 500 Kč. Současně mu byla uložena povinnost zaplatit náklady spojené s projednáním přestupku paušální částkou 1 000 Kč.

2. Žalobce podal proti shora uvedenému rozhodnutí včasnou žalobu, kterou upřesnil na výzvu krajského soudu podáním ze dne 28. 11. 2019 tak, že žalovaný nedostatečně zkoumal jeho odvolací námitku spočívající v tom, že dne 27. 11. 2018 odbočil z ulice Havlíčkovu nábřeží na silnici k bráně budovy soudu a poté z této silnice k bráně budovy soudu zabočil na parkovací místo označené IP 11a „B“ bez jiného omezení kolmo k této silnici. Podle vyhlášky o umístění značení stání IP 11a „B“, které vymezuje okraj komunikace, najel přes zapuštěný nájezdový obrubník a zaparkoval před značením na jím označeném místě tak, jak je v oblasti obvyklé, tedy kolmo k cestě. Žalobce namítal, že napadené rozhodnutí neřeší „zapuštěný nájezdový obrubník“ jako odstraněnou hranici (předěl komunikace) s jinou komunikací, ale chybně líčí pouze „obrubník“ či „snížený obrubník“ jako hraniční přelom pozemní komunikace a chodníku. Zkresluje tak skutečnosti v jeho neprospěch. Na silniční komunikaci se podle žalobce běžně obrubník zapouští, aby se umožnil přejezd vozidel ze silniční komunikace na silniční komunikaci. Žalovaný nesprávně uvádí, že snížený obrubník je na začátku chodníku, když z pohledu řidiče je po celé délce silniční komunikace k bráně budovy soudu. Auto zde parkující před značkou netvoří omezení či překážku. Žalobce je tedy toho názoru, že předpisy a okolnosti na místě znemožňují zapuštěný obrubník na komunikaci vyhodnotit jako nepřejezdnou hranici. Navrhoval proto, aby napadené rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno a věc žalovanému vrácena k dalšímu řízení.
3. Podáním ze dne 25. 3. 2020 a připojenými fotografie z lokality ulice Blanická v Ostravě a ulice Ostravská v Opavě žalobce poukázal na to, že plastická dlažba na okraji chodníku se sníženým obrubníkem bývá nikoliv neobvykle využívána i tam, kde se jedná o umožnění nájezdu vozidel. Nemůže proto obstát argument žalovaného, že hranice prostorů určených pro užívání výhradně chodci a prostor pro užívání mimo jiné i vozidly v místě údajného spáchání přestupku je jasná a jednoznačná. V tomto podání žalobce zároveň sdělil, že „bere

zpět svou žádost ze dne 5. 3. 2020 o nařízení ústního jednání“ s ohledem na směrodatná nařízení a doporučení týkající se nouzového stavu v zemi.

4. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby žalobce jako nedůvodné. Ve svém písemném vyjádření k žalobě žalobce ze dne 6. 2. 2020 mimo jiné uvedl, že trvá na tom, že předmětné místo není označeno jako parkoviště, přičemž se nachází v zóně zákazu stání, kde je stání povoleno pouze na vyznačených parkovištích. Žalobce tak nepochybně porušil povinnost vyplývající z dopravní značky, čímž spáchal přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu.
5. Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 9. 2019 č. j. MSK 60761/2019, sp. zn. DSH/10901/2019/War a z obsahu správního spisu žalovaného téže spisové značky, jakož i z připojeného správního spisu Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně správních činností sp. zn. S-SMO/282581/18/DSČ a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ustanovení § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu, přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů (ust. § 75 odst. 1, 2 s. ř. s.).
6. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu správního orgánu I. stupně vzal v daném případě krajský soud za prokázány následující skutečnosti:
 - z oznámení přestupku ze dne 27. 11. 2018, že v tento den v čase 8:50 až 9:05 hod stál žalobce se svým vozidlem Volvo, RZ X na Havlíčkově nábř. 34 v Moravské Ostravě na chodníku, kde stání není povoleno dopravním značením. Tím naplnil skutkovou podstatu přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Toto oznámení žalobce podepsal a uvedl na něm, že v době parkování šla strážnice Městské policie, viděla situaci a nezakročila, proto neměl důvod pojmout pochyby, že nájezd na chodník není dovolen k zaparkování. Koupil si parkovací lístek, tak jak by měl;
 - z úředního záznamu Městské policie – oblast Moravská Ostrava a Přívoz ze dne 27. 11. 2018, že se na toto pracoviště Městské policie dostavil osobně žalobce, který i předložil díl „A“ upozornění pro nepřítomného řidiče z téhož dne s oznámením, že se svým vozidlem stál na chodníku na Havlíčkově nábř. 34 v Moravské Ostravě, kde to není povoleno dopravním značením a že je tím podezřelý ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Žalobce se na tomto pracovišti Městské policie písemně vyjádřil, jak je uvedeno v oznámení o přestupku. Jelikož si přestupku nebyl vědom, bylo mu sděleno, že záležitost bude oznámena k projednání příslušnému správnímu orgánu;
 - z úředního záznamu ze dne 27. 11. 2018 sepsaného str. Z. z Městské policie pro oblast Moravská Ostrava a Přívoz, že v tento den procházela v rámci pochůzkové činnosti ulicí Havlíčkovo nábř. 34 v Moravské Ostravě, kde v čase 8:50 hod viděla parkující vozidlo typu Volvo, RZ X. Toto vozidlo stálo celou plochou vozidla na chodníku tam, kde to není dopravním značením povoleno. Protože se v okolí

vozidla nikdo nezdržoval, vypsala po 15 minutách v 9:05 hod formulář upozornění pro nepřítomného řidiče vozidla, který zasunula za stěrač tohoto vozidla. K tomuto úřednímu záznamu byla připojena pořízená fotodokumentace;

- dne 28. 2. 2019 vydal správní orgán I. stupně oznámení o zahájení řízení o přestupku a předvolal žalobce k ústnímu jednání na den 22. 3. 2019. K tomuto ústnímu jednání byli zároveň předvoláni jak svědci příslušníci Městské policie Ostrava str. Z. V. a str. R. D.;
- z protokolu o ústním jednání o přestupku před správním orgánem I. stupně ze dne 22. 3. 2019, že žalobce byl při jednání seznámen se spisovou dokumentací a uvedl, že s obviněním nesouhlasí a že se vyjádří písemně, protože na ústním jednání nemá časový prostor a že souhlasí s konáním ústního jednání v jeho nepřítomnosti. Na otázku, odkud jel do místa skutku, odpověděl, že požádal o možnost písemně se vyjádřit a že neví jistě, jestli to objížděl nebo jestli tam přijel od „Sýkoráku“. Hledal parkovací místo. V protokolu je dále uvedeno, že jej žalobce odmítl podepsat s tím, že se chce seznámit s dokumenty podrobně. Další dokazování bylo provedeno v jeho nepřítomnosti, jelikož z místa jednání odešel. Správní orgán následně provedl výslech svědkyně V. Z., která uvedla, že 27. 11. 2018 v Ostravě – Moravské Ostravě na ulici Havlíčkovo nábř. u domu č. 34 v působnosti svislého dopravního značení (IZ 8a) – „Zóna s dopravním omezením“ – zóna zákazu stání s dodatkem „stání povoleno pouze na vyznačených parkovištích“ spatřila motorové vozidlo tovární značky Volvo, RZ X, které stálo v působnosti tohoto dopravního značení mimo místo označené jako parkoviště, současně na přilehlém chodníku v místě, kde nebylo stání na chodníku dovoleno příslušnou informativní provozní dopravní značkou. Vozidlo stálo těsně před svislou dopravní značkou (IP – 11a) – Parkoviště. Nebylo označeno jako překážka v silničním provozu podle ust. § 26 odst. 3 zákona o silničním provozu, kdy nemělo v činnosti výstražná světla, nemělo umístěn výstražný trojúhelník za vozidlem, ve vozidle se nenacházelo žádné označení ani lísteček s telefonním číslem na řidiče vozidla, který by v případě potřeby mohl překážku silničního provozu - špatně parkující vozidlo odstranit. U tohoto vozidla se v době od 8:50 do 9:05 hod nikdo nenacházel. Pořádila fotodokumentaci a plánek místa spáchání přestupku a vypsala upozornění pro nepřítomného řidiče. Svědkyně dále uvedla, že před započítáním výkonu služby veškeré dopravní značení označující zónu (IZ 8a) – „Zóna s dopravním omezením“ kontrolovala a toto dopravní značení bylo umístěno na všech příjezdových komunikacích, bylo nepoškozené, nepřekryté, jednoznačné, nesporné a umístěno v souladu se zákonem. V pořádku bylo rovněž i dopravní značení parkoviště, jak je zřejmé z pořízené fotodokumentace. Při ústním jednání byl dále vyslechnut svědek R. D., který dne 27. 11. 2018 v době 15:50 hod na pracoviště Městské policie Moravská Ostrava a Přívoz na ulici Zámecká č. 10 jednal s žalobcem. Tento svědek vypověděl v podstatě stejné skutečnosti, jak je uvedeno v úředním záznamu Městské policie Moravská Ostrava a Přívoz ze dne 27. 11. 2018;
- součástí správního spisu je obsáhlá fotodokumentace dopravních značení označujících zónu IZ – 8a – Zóna s dopravním omezením, z níž je zřejmé, že toto dopravní značení bylo umístěno na všech příjezdových komunikacích s dodatkem „stání povoleno pouze na vyznačených parkovištích“ včetně fotodokumentace dopravního označení parkoviště, před nímž parkovalo vozidlo žalobce;

- z dalšího protokolu o ústním jednání o přestupku ze dne 28. 3. 2019, že se žalobce opakovaně dostavil po ukončení dokazování výsledkem svědků ke správnímu orgánu I. stupně, bylo pokračováno v ústním jednání seznámením žalobce s obsahem spisové dokumentace včetně fotodokumentace a že mu byla dána možnost k vyjádření se k podkladům rozhodnutí a spisovému materiálu. Žalobce to odmítl s tím, že se se spisovým materiálem seznámit z časových důvodů nemůže a žádal o nahlížení do spisu dne 28. 3. 2019 v 10:00 hod a poskytnutí lhůty 14 dnů pro vyjádření se k věci. Protokol následně žalobce odmítl podepsat z důvodu nesouhlasu s tvrzením v něm uvedeným a to, že byl seznámen s obsahem spisové dokumentace a že se se spisovým materiálem chystá seznámit 28. 3. 2019 při nahlížení do spisu;
- z úředního záznamu – nahlížení do spisu ze dne 28. 3. 2019, že žalobci bylo umožněno prostudování správního spisu, přičemž žalobce odmítl čtení listinných důkazů správním orgánem a čtení celého spisového materiálu a požadoval jeho předložení k vlastnímu seznámení. Správním orgánem mu byl celý spisový materiál předložen a byly vyhotoveny fotokopie v počtu 12 listů. I tento úřední záznam žalobce odmítl podepsat;
- dne 2. 4. 2019 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno vyjádření žalobce k obvinění ze dne 28. 2. 2019 o přestupku včetně fotodokumentace a jím pořízeného nákresu situace;
- dne 3. 4. 2019 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí o přestupku žalobce, které mu bylo doručeno dne 9. 4. 2019.

Součástí správního spisu je odvolání žalobce proti rozhodnutí orgánu I. stupně ze dne 23. 4. 2019, o kterém, jak již bylo shora uvedeno, rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím.

7. Krajský soud znovu opakuje, že přezkoumal zákonnost napadeného rozhodnutí žalovaného toliko v rámci žalobních bodů v souladu s dispoziční zásadou vyplývající z ust. § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. V napadeném rozhodnutí nezjistil přitom takové vady, k nimž by byl povinen přihlédnout i bez návrhu, nebo které by způsobovaly jeho nicotnost (ust. § 76 odst. 2 s. ř. s.).
8. Žalobce ve svém doplnění žaloby namítal, že se žalovaný nedostatečně zabýval jeho odvolací námitkou spočívající v tom, že dne 27. 11. 2018 odbočil z ulice Havlíčkovo nábřeží k bráně budovy soudu a zabočil na parkovací místo označené IP 11a „P“ bez jiného omezení kolmo k této silnici. Najel přes zapuštěný nájezdový obrubník a zaparkoval před značením, jak je to v oblasti obvyklé, tedy kolmo k cestě. Žalovaný ve svém rozhodnutí „zapuštěný nájezdový obrubník“ nepovažuje jako odstraněnou hranici či předěl komunikace s jinou komunikací, ale chybně „líčí pouze obrubník či snížený obrubník“ jako hraniční přelom pozemní komunikace a chodníku. Podle žalobce na silniční komunikaci se běžně obrubník zapouští, aby se umožnil přejezd vozidel ze silniční komunikace na silniční komunikaci. Žalovaný nepřesně uvedl, že snížený obrubník je na začátku chodníku, neboť z pohledu řidiče je po celé délce silniční komunikace k bráně budovy soudu. Podle něj auta zde parkující před značkou netvoří omezení či překážku. Předpisy a okolnosti na místě znemožňují zapuštěný obrubník na

komunikaci vyhodnotit jako nepřejezdnou komunikaci. S uvedenými žalobními námitkami nemůže krajský soud souhlasit. Žalobce především v žalobě nezpochybňuje závěry obou správních orgánů o tom, že předmětné místo parkování se nachází v působnosti svislého dopravního značení IZ 8a – „Zóna s dopravním omezením“ - zóna zákazu stání s dodatkem „stání povoleno pouze na vyznačených parkovištích“. O tom svědčí důkazy provedené ve správním řízení před správním orgánem I. stupně svědeckou výpovědí svědkyně Z. i svědka D. včetně pořízené fotodokumentace a mapových výstupů místa přestupku. Není pochyb o tom, že žalobce ponechal stát vozidlo na chodníku před svislou dopravní značkou (IP 11a) – Parkoviště. Správní orgán I. stupně v souladu s pořízenou fotodokumentací toto místo popsal jako chodník a nikoliv parkoviště, což dovodil z toho, že chodník je od pozemní komunikace oddělen dvěma řadami žulových kostek, vyhotovených z dlažby, oproti asfaltovému povrchu pozemní komunikace určené k provozu vozidel a oproti parkovišti provedenému z drobných kostek ohraničenému od chodníku příčně i podélně obrubníky. Na chodníku se nachází plastická dlažba pro nevidomé, z čehož lze dovodit, že tato část je určena chodcům. Parkoviště je označeno svislou dopravní značkou (IP 11a) – Parkoviště a je vytvořeno jako samostatný záliv pozemní komunikace vytvořený z dlažebních kostek a je příčně i podélně od chodníku ohraničen obrubníkem. Snížená část chodníku může sloužit právě pro vstup na chodník vozíčkářům, chodcům, resp. řidičům parkujícím na protější straně pozemní komunikace v působnosti parkoviště s parkovacím automatem a vcházejících např. do budovy soudu, mimo samostatný záliv – parkoviště mezi vozidly s vyvýšeným obrubníkem. Proto je vstup na chodník v dané části stavebně snížen, totožně jako v praxi v případě sníženého obrubníku chodníku v místě, kde navazuje přechod pro chodce. Ve shodě s tímto popisem uvádí žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí, že chodník, na kterém zaparkoval žalobce, je od pozemní komunikace oddělen obrubníkem, jeho povrch tvoří, na rozdíl od asfaltového povrchu pozemní komunikace určené k provozu vozidel, dlažba, kdy se na tomto chodníku nachází rovněž plastická dlažba určena pro nevidomé, z čehož lze jednoznačně dovodit, že tato část je určena chodcům, hranice vozovky a chodníku je naprosto jasná a zřetelná, což je jednoznačně prokazuje fotodokumentace pořízená Městskou policií a fotodokumentace pořízena žalobcem.

9. V projednávané věci se správní orgán I. stupně ani žalovaný skutečně nezabývaly otázkou namítaného „zapuštěného nájezdového obrubníku“, přes který žalobce najel a zaparkoval před značením, jak je v oblasti obvyklé. Podstatné totiž je, že s vozidlem stál mimo místa označená jako parkoviště. Dopravní značka IP 11a umístěna na Havlíčkově nábřeží na levé straně jednosměrné pozemní komunikace upravuje stání na levé straně této ulice ve směru jízdy za takto umístěnou dopravní značkou. Žalovaný proto zcela správně dovodil, že žalobce neměl žádný důvod se domnívat, že tato dopravní značka upravuje kolmé stání k silnici vedoucí k bráně budovy soudu. Lze tedy souhlasit s jeho závěrem, že místa určená k parkování, chodník a pozemní komunikace určená k provozu vozidel jsou v místě předmětného dopravního přestupku jednoznačně identifikovatelná a že místo, kde žalobce vozidlo zaparkoval, nelze považovat za vyznačené parkoviště při pohledu z jakéhokoli úhlu. Žalobce tedy porušil povinnost uloženou mu v ust. § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, dle něhož při účasti na provozu na pozemní komunikaci je každý povinen řídit se světelnými, příp. i doprovodnými akustickými signály, dopravními značkami, dopravními zařízeními a

zařízeními pro provozní informace. Dopustil se tak přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, dle kterého se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích jiným jednáním, než je uvedeno pod písm. a) až j), nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v hlavě II tohoto zákona.

10. Na tomto závěru nic nemůže změnit ani dodatečně žalobcem doložená fotodokumentace týkající se umožnění nájezdu vozidel na okraj chodníku se sníženým obrubníkem v lokalitách ulice Blanická v Ostravě a ulice Ostravská v Opavě, která však nemá s projednávanou věcí nic společného.
11. Ze shora uvedených důvodů krajský soud proto žalobu jako nedůvodnou zamítl v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s., přičemž v této věci rozhodl rozsudkem bez jednání podle § 51 odst. 1 s. ř. s.
12. Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v tomto řízení úspěch neměl a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné prokazatelné náklady nevznikly (ust. § 60 odst. 1 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 2. června 2020

JUDr. Petr Indráček
samosoudce